

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ**DIRECCIÓ DE RECURSOS HUMANS****-Relacions Laborals i Assistència Jurídica-**

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA 4309/2018, DE 16 DE JULIOL, DICTADA PEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, PER LA QUAL S'ESTIMA EL RECURS DE SUPPLICACIÓ FORMULAT PER L'AJUNTAMENT DE MATARÓ.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

El senyor J.R.C., treballador de l'Ajuntament de Mataró i amb categoria laboral de tècnic de cultura, va interposar demanda d'impugnació d'acomiadament i reclamació de quantia contra l'Ajuntament de Mataró i el Fons de Garantia Salarial (FOGASA) per acomiadament improcedent amb motiu de la finalització, en data 6 de febrer de 2014, del contracte laboral d'interinitat per substitució de la Sra. N.M.J. (la qual va iniciar un procés d'incapacitat temporal i, posteriorment, va derivar en incapacitat permanent absoluta revisable amb reserva de lloc de treball). Així mateix, reclamava l'abonament de la quantitat de 2.322,76 euros en concepte de la part proporcional meritada de la paga extra de Nadal de 2012 (1.185,47 euros) i l'abonament de 15 dies de sou per manca de preavis d'extinció contractual (1.137,29 euros), més el 10% d'interessos de demora.

L'esmentada demanda es va tramitar davant el Jutjat Social 2 de Mataró, procediment d'acomiadament i reclamació de quantitat 250/2014, assenyalant-se la data de judici el dia 28 de gener de 2015.

En data 4 de març de 2015, el Jutjat Social 2 de Mataró va dictar Sentència núm. 54/2015 per la qual resolva desestimar la demanda interposada pel Sr. J.R.C. contra aquest Ajuntament i el FOGASA, amb absolució de les parts demandades de les reclamacions formulades en la seva contra.

Contra l'esmentada Sentència, que no era ferma, la part demandant Sr. J.R.C. va interposar Recurs de Suplicació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Sala Social).

En data 28 de juliol de 2015, la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar Sentència núm. 5112/2015, per la qual desestimava el Recurs de Suplicació formulat pel Sr. J.R.C. contra la Sentència de data 4 de març de 2015, dictada pel Jutjat Social 2 de Mataró, confirmant l'esmentada Sentència en tots els seus pronunciaments.

Contra l'esmentada Sentència de Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, essent susceptible de recurs, el Sr. J.R.C. va formular Recurs de Cassació per a la unificació de doctrina davant la Sala Social del Tribunal Suprem.

Finalment, en data 6 d'octubre de 2016 la Sala Social del Tribunal Suprem va dictar Interlocutòria declarant la inadmissió del recurs de cassació per a la unificació de doctrina i declarant la fermesa de la Sentència recorreguda, sense imposició de costes a la part recurrent. Contra l'esmentada resolució judicial no es podia interposar cap recurs.

La Junta de Govern Local, en sessió celebrada el dia 16 de gener de 2017, es va donar per assebitada de tot l'anteriorment explicat.

En data 23 de febrer de 2017 el senyor J.R.C. va formular demanda en reclamació de quantitat contra l'Ajuntament de Mataró, i es va tramitar davant del Jutjat Social 1 de Mataró, Procediment Ordinari 124/2017.

L'objecte de la demanda era la percepció d'una indemnització derivada de la finalització del contracte d'interinitat a la llum de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 14 de setembre de 2016 (C-596/2014).

En data 8 de gener de 2018, practicats tots els tràmits processals pertinents i celebrat l'acte de judici, es dictà sentència núm. 5/2018 en la què es s'estimà íntegrament la demanda formulada pel senyor J.R.C., reconeixent el dret del mateix a percebre una indemnització de 20 dies de salari per any de servei per la finalització del contracte

d'interinitat, condemnant a l'Ajuntament de Mataró a abonar al senyor demandant la quantitat de 3.821,29 euros en concepte d'indemnització, més el 10% d'interessos.

En data 28 de febrer de 2018, l'Ajuntament de Mataró va formalitzar Recurs de Suplicació contra l'esmentada Sentència davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Sala Social).

En data 16 de juliol de 2018, la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar Sentència núm. 4309/2018, per la qual estimava el Recurs de Suplicació formulat per l'Ajuntament de Mataró contra la Sentència de data 8 de gener de 2018, dictada pel Jutjat Social 1, revocant-la, desestimant la demanda i absolvent de la mateixa a la Corporació.

La Sentència assenyala el següent (Fonament Jurídic Segon):

“En el presente caso el contrato de interinidad por sustitución que suscribió el actor respondió a una necesidad real y justificada, su duración no fue inusualmente larga, pues se extendió desde el 2.1.2012 hasta el 6.2.2014, el artículo 49.1.c) del ET no contempla indemnización alguna por la extinción de dicho contrato y la sentencia citada del TJUE (es refiere a la sentencia de 5.6.2018, dictada en l'assumpte C-677/16 – L.M., en resposta a la qüestió prejudicial promoguda pel Jutjat Social 33 de Madrid) declara que la normativa española, que no prevé el abono de indemnización alguna a los trabajadores con contratos de duración determinada celebrados para cubrir temporalmente un puesto de trabajo durante el proceso de selección o promoción para la cobertura definitiva del mencionado puesto, como el contrato de interinidad no se opone a la cláusula 4, apartado 1, del Acuerdo Marco sobre el trabajo de duración determinada, celebrado el 18 de marzo de 1999, que figura en el anexo de la Directiva 1999/70/CE del Consejo, de 28 de junio de 1999, relativa al Acuerdo Marco de la CES, la UNICE y el CEEP sobre el trabajo de duración determinada”.

L'esmentada sentència esdevingué ferma el dia 10 de setembre de 2018.

D'acord amb les competències delegades per resolució d'Alcaldia de data 6 d'octubre de 2017, el Regidor Delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ

dictamen de la Comissió Municipal Informativa, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència núm. 4309/2018, dictada en data 16 de juliol de 2018 per la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que estima el Recurs de Suplicació interposat per l'Ajuntament de Mataró contra la sentència de 8 de gener de 2018, dictada pel Jutjat Social 1 de Mataró, revocant-la, desestimant la demanda i absolent de la mateixa a la Corporació”.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

SECRETARIA GENERAL

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTÈNCIA NUM.189/2018 DE 13 DE JULIOL, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 17 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 268/17-F, INTERPOSAT CONTRA LA DESESTIMACIÓ DE LA RECLAMACIÓ DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PRESENTADA PER A.O.G.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 05/09/2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 17 de Barcelona, ha notificat la ferma Sentència número 189/18, de 13 de juliol de 2018, dictada en el Procediment Abreujat número 268/17 F interposat pel Sr. A.O.G., contra el decret número 3883/2017, de 28 d’abril de 2017 del Regidor Delegat de Serveis Central que resol desestimar el recurs de reposició contra el decret núm. 3085/2017 de 5 d’abril de 2017 que desestima la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per les lesions causades quan jugant a futbol va caure contra el mur que delimita el terreny de joc del camp de futbol municipal del Pla d’en Boet.

La demanda interposada tenia com a pretensió percebre una indemnització per danys i perjudicis de 15.022,90 euros. La resolució administrativa havia desestimat la reclamació.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu estima en part el recurs interposat pel sr. A.O.G. i deixa sense efecte el decret 3883/2017 de 28 d’abril que desestima la reclamació condemnant a la part demandada al pagament de la quantitat de 2000 euros mes els interessos legals des de la reclamació, amb imposició de costes a la demandada amb els següents arguments:

“A la vista de esta normativa, que entendemos que es la de aplicación, la distancia existente entre campo de fútbol y el muro en cuestión es correcta, puesto que en el expediente administrativo está acreditada una distancia de 1.5 m. de margen.”

Cuestión distinta es la de protección del muro:

d) Dins dels límits dels espais esportius on els usuaris facin activitats dinàmiques no hi pot haver arestes o altres elements esmolats que puguin ser la causa de traumatismes en la pràctica habitual. Si no fos possible d'evitar-los, es protegiran convenientment.

Está claro que aún guardando la distancia reglamentaria mínima de 1 m, sí existen espacios susceptibles a causar daño, éstos deben estar protegidos.

No dice la normativa la forma de protección de utilizarse pero es evidente que debe ser toda aquella que elimine las aristas, cortantes o espacios duros, es decir debe protegerse mediante oportuno acolchado todo aquello que sea susceptible de causar daño por colisión de los deportistas con el lugar.

A la vista de las fotografías y a legaciones de las partes es evidente que no existía tal protección”.

La companyia asseguradora municipal ha consignat al Jutjat la quantitat de la condemna.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents **ACORDS**:

Primer- Donar compliment de la Sentència número 189/18, de 13 de juliol de 2018, dictada en el Procediment Abreujat número 268/17 F interposat pel Sr. A.O.G., contra el decret número 3883/2017, de 28 d'abril de 2017 del Regidor Delegat de Serveis Centrals que resol desestimar el recurs de reposició contra el decret núm. 3085/2017 de 5 d'abril de 2017 que desestima la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per les lesions causades quan jugant a futbol va caure contra el mur que delimita el terreny de joc del camp de futbol municipal del Pla d'en Boet.

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 17 de

Ajuntament
de Mataró

Barcelona”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

CIM DE SERVEIS CENTRALS, OCUPACIÓ I PROMOCIÓ ECONÒMICA

DIRECCIÓ DE SERVEIS ECONÒMICS

-Servei d'Ingressos-

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE DATA 29 DE JUNY DE 2018 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 9 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 360/2017-B, INTERPOSAT PER ME.P.M. CONTRA DUES LIQUIDACIONS DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA, PER LA TRANSMISSIÓ DE LES FINQUES UBICADES A LA RONDA DE LA REPÚBLICA, NÚMEROS 91 I 97.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 29 de juny de 2018 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 9 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 360/2017-B, interposat per la senyora ME.P.M. contra el decret número 6339 de data 5 de juliol de 2017, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat contra les liquidacions número 4344627 i 4344628, ambdues de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 8 de juliol de 2016, de les finques ubicades a la ronda Alfons XII (ara ronda de la República), números XX i XX, de Mataró.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara el decret impugnat ajustat a dret.

En virtut de l'article 104 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents **ACORDS**:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 29 de juny de 2018 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 9 de Barcelona, en virtut de la qual desestima el recurs contenciós administratiu núm. 360/2017-B, interposat per la senyora ME.P.M. contra el decret número 6339 de data 5 de juliol de 2017, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar el recurs de reposició interposat contra les liquidacions número 4344627 i 4344628, ambdues de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana, per la transmissió de data 8 de juliol de 2016, de les finques ubicades a la ronda Alfons XII (ara ronda de la República), números XX i XX.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat”.

Es donen per assabentats

DIRECCIÓ DE RECURSOS HUMANS

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA 161/2018, DE 3 DE JULIOL, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 1 DE BARCELONA, PER LA QUAL ES DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU FORMULAT PER MM.H.C.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 23 de juny de 2017, la senyora MM.H.C., personal laboral fix de l'Ajuntament de Mataró, amb categoria d'auxiliar de serveis (subgrup C2), va interposar recurs d'alçada contra l'acta final de l'òrgan de selecció per la cobertura de tretze places d'administratiu/va, subgrup C1, de la plantilla de personal funcionari, mitjançant concurs oposició de promoció interna, el qual fou desestimat per Decret 9017/2017, de 16 d'octubre.

En data 23 de gener de 2018, la senyora MM.H.C. després d'esgotar la via administrativa, va interposar recurs contenciós administratiu contra l'Ajuntament de Mataró, que es va tramitar davant del Jutjat Contenciós Administratiu número 1 de Barcelona, Procediment Abreujat 446/2017-1.

La qüestió jurídica que es plantejava era determinar si la valoració dels mèrits en la fase de concurs s'ajustava o no a les bases de la convocatòria.

En data 3 de juliol de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 1 de Barcelona va dictar sentència número 161/2018, per la qual es va desestimar l'esmentat recurs contenciós administratiu, sense condemna en costes a la recurrent, atès que l'acte administratiu impugnat era ajustat a Dret.

Contra la indicada sentència la senyora MM.H.C. no hi va interposar cap recurs, per la qual cosa, la mateixa ha esdevingut ferma.

D'acord amb les competències delegades per resolució d'Alcaldia de data 6 d'octubre de 2017, el Regidor Delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon

Govern, previ dictamen de la Comissió Municipal Informativa, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència núm. 161/2018, dictada en data 3 de juliol de 2018 pel Jutjat Contenciós Administratiu número 1 de Barcelona, que desestima el Recurs contenciós administratiu formulat per la senyora MM.H.C. contra l'Ajuntament de Mataró, desestimant l'esmentat recurs, atès que l'acte administratiu impugnat és ajustat a dret”.

Es donen per assabentats